

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף עה.

1. אבל בקרבן אנשים לא, ובתוס' מבואר שדינם ירעו עד שישתאבו ויביאו מדמיהן מאותו המין, אמנם ברמב"ם פסוהמ"ק ו' ד' מבואר שיכול האחד ליתן חלקו לחבירו, וכן מבואר ברש"י מנחות קח: וקשה הא המוכר עולתו ושלמיו לא עשה כלום?

ע"ב

1. כלום זה הקנה אלא מה שקנוי לו, ע"י רש"י שאין להקדש הקונה אלא מה שיש למקנה וכיון שהכהן המקדיש לא יכול לשקול בליטרא ה"ה הקדש הקונה, וקשה הא אינו זכות ממון, אלא ענין של בזיון קדשים ואם אצל הקדש אינו בזיון כששוקלו בליטרא, מה איכפת לנו מה שהכהן לא יכל לשקול?

התשובות

1. כן הקשו רעק"א על המשנה, והרש"ש כאן ובמנחות, ותירץ המקדש דוד שבאופן שבכל מקרה לא יוכלו להקריב את הקרבן למה שהוקדש, לא נאמר דין המוכר עולתו ושלמיו, וכעין זה כתב התפארת ירושלים על המשניות דעל דעת כן מקדישין את הקרבן, וע"י שפ"א זובחי אפרים לעיל עא: דיתכן שכשנותן לחבירו שונה ממוכר, ע"י"ש.

ע"ב

1. כן הקשה בחי' הגר"י, ותי' דבאמת בכור זה הלא כבר קדוש וא"כ איך חלה עליו קדושה נוספת של בדק הבית, אלא דהיא חלה על הטובת הנאה שיש לכהן שהיא חולין ובידו, וע"כ כיון שבטובת הנאה זו לא נכלל משקל בליטרא, גם הקדש שקנו מידו שיווי טובת הנאה זו אין בכלל משקל בליטרא, וע"ע שיטמ"ק אות ב' ומקור ברוך כד'.

הערות, הארות, ומראי מקומות

תוד"ה והא, ע"י צאן קדשים ופנים מאירות בבאור קושייתם, וע"י חי' הגר"י שתמה מניין שערל לא יכול לסמוך.

ואם נתן מתנה מכל אחד יצא, ואם נתן ארבע מכולן יצא, ע"י תוד"ה ואם, ע"י חק נתן בדעת רש"י, ומש"כ בדעת התוספתא, ע"ע רש"ש ושפת אמת וחשק שלמה.

מה ציבור גברי, ויש שהביאו מכאן ראייה לשיטות (ע"י שו"ת רעק"א ט') דנשים פטורות ממוספין, וע"י ח"בת הקודש.

ע"ב

ע"י רמב"ם פרה י' ח' שפסק שאין שיעור להזאה, ומאידך פסק שם בפ"ט ה"ח דנתערבו בהם מים אחרים ל"ש פסלו, ע"י כסף משנה שם.

רש"י ד"ה ונתינת, ע"י שפת אמת מה שהאיר בדבריו, וע"ע חידושי הגר"י ז'.

תמורתו מהו, ובתוס' ד"ה בכור נראה דשייך לישראל, ואילו הרמב"ם תמורה ג' ב' כתב דשייך לכהן, ע"י קרן אורה שביאר דברי התוס', וע"י מקדש דוד יד' א' דביאר מנין מקורו של הרמב"ם, וע"י חי' מרן הגר"י ז' הל' בכורות.

תוד"ה בכור, במה שהקשו לפשוט את הספק על תמורתו מהמשנה בתמורה כא. ותי' ע"ז, ע"ע קרן אורה חק נתן ואור שמח תמורה ג' ב'.

רש"י ד"ה התפיס, פירש שהתפיסו הכהן, וע"י חי' הגר"י ז' שביאר למה לא פירש שהתפיסו בעלים, וע"י נתיבות הקודש שביאר למה העמידה רק בבעל מום ולא בתם.

תוד"ה התפיס דנו אי האיסור לשקול בליטרא הוא דאורייתא או דרבנן, ע"ע שיטמ"ק, ובדעת הרמב"ם ע"י מנחת חינוך שצג'.

תוד"ה הפדו כתבו שהקושיא היתה מבכור שנולד בע"מ ע"י בדבריהן, ובמהרי"ט אלגאזי בכורות ה' לז' תמה דכיון דקדושתו מרחם גם בנוולד בע"מ חשיב קדם הקדישו למומו, וע"י חי' הגר"י ז' תמורה יב: מה שתירץ על דברי התוס'.

איכא שעיר נשיא, וע"י תפא"י למה נקט שעיר נשיא ולא שעירי מוספי יו"ט ור"ח דשכיחי יותר.

תוד"ה איכא, במה שהקשו מקידושין, ע"ע חק נתן ולשם זבח.

אין מביאין קדשים לבית הפסול, והאיסור לדעת הרבה אחרונים הוא מדרבנן ע"י שואל ומשיב תנינא ח"ד קמג', והמהרש"ם ח"א נט' כתב שלראב"ד תמורה ד' יא' הוא דאורייתא, וע"י נתיבות הקודש לקמן עו. שהאיסור מצד ביטול מצוות אכילה.

תוד"ה שביעית, דנו מהו הפסד התרומה במה שנלקחה בדמי שביעית, וע"י בקרן אורה מה החסרון לשיטת הרמב"ן דביעור שביעית הוא רק הפקר ולא ביעטר מן העולם, למה חשיב הפסד.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה' להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901